

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
Студентски трг 1
Београд

Београд, 24. март 2026. године
02-02 Број: 06-798/2-26
МЦ

ЗАПИСНИК

са 4. седнице Већа научних области друштвено-хуманистичких наука,
одржане 24. марта 2026. године, са почетком у 13:00 сати

Утврђено је да седници присуствује довољан број чланова за одржавање седнице и доношење пуноважних одлука.

Седници је присуствовало 19 чланова Већа, и то: проф. др Тихомир Брајовић, председник Већа, проф. др Иван Младеновић, проф. др Вера Спасеновић, проф. др Саша Брајовић, проф. др Ненад Ристовић, проф. др Слободан Марковић (Филозофски факултет), проф. др Александра Корда-Петровић, проф. др Милан Алексић, проф. др Анђелка Пејовић, проф. др Александра Јовановић, проф. др Здравко Јовановић, проф. др Зоран Деврња, проф. др Лидија Московљевић, проф. др Мирјана Јапунца Милисављевић, проф. др Татјана Јевремовић Петровић, проф. др Милош Живковић, проф. др Ђорђе Митровић, проф. др Слободан Марковић (Факултет политичких наука) и научна саветница др Адриана Захаријевић.

Седници нису присуствовали: проф. др Слађана Јаћимовић, проф. др Данијела Костадиновић Красић, проф. др Зорица Цветановић, проф. др Ивана Милановић и проф. др Александар Југовић.

Председник Већа, проф. др Тихомир Брајовић предложио је следећу допуну дневног реда:

у тачки 2.6. (избор др Снежане Илић са Факултета за специјалну едукацију и рехабилитацију у звање ванредног професора), материјал је поново постављен на страницу. Техничком омаском је првобитно био постављен реферат за претходни избор кандидаткиње у звање.

у тачки 2.7. (избор др Драгана Радича са Православног богословског факултета у звање ванредног професора) постављен је следећи додатни материјал:

- Рецензија уџбеника

- Дописи председника Већа и одговори рецензента проф. др Максимилијана Матјажа
- Потврда фирме Артпринт медиа, Нови Сад о штампању монографске публикације;
- Одговор Народне библиотеке Србије на захтев за приступ информацији од јавног значаја;
- Допис Православног богословског факултета са захтевом за изјашњење проф. др Ненада Ристовића
- Одговор проф. др Ненада Ристовића на допис.

Предложено је и да се у дневни ред дода тачка б – Разно.

На основу наведеног, прихваћен је следећи:

Дневни ред

1. Усвајање записника са 3. седнице Већа, одржане 24. фебруара 2026. године;
2. Избор наставника у звање редовног професора, ванредног професора и доцента;
3. Избор у звања наставника вештина и наставника страног језика;
4. Давање сагласности на предлоге тема докторских дисертација које су пријављене на факултету;
5. Давање сагласности на реферате о урађеним докторским дисертацијама које се бране на факултету;
6. Разно.

Под 1.

Записник са 3. седнице Већа, одржане 24. фебруара 2026. године, усвојен је једногласно.

Под 2.

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ

2.1. Веће је једногласно донело одлуку о избору др МИЛИЦЕ МИРИЋ, ванредног професора, у звање ванредног професора за ужу научну област Француски језик;

2.2. Веће је једногласно донело одлуку о избору др ВЛАДИМИРЕ ИЛИЋ, доцента, у звање доцента за ужу научну област Етнологија-антропологија;

2.3. Веће је једногласно донело одлуку о избору др ИВАНЕ СТОЈЧЕТОВИЋ, доцента, у звање доцента за ужу научну област Етнологија-антропологија;

2.4. Веће је једногласно донело одлуку о избору др МЛАДЕНА СТАЈИЋА, доцента, у звање доцента за ужу научну област Етнологија-антропологија;

ФАКУЛТЕТ ЗА СПЕЦИЈАЛНУ ЕДУКАЦИЈУ И РЕХАБИЛИТАЦИЈУ

2.5. Веће је једногласно донело одлуку о избору др МИНА НИКОЛИЋ, доцент, у звање ванредног професора за ужу научну област Сурдологија;

2.6. Веће је једногласно донело одлуку о избору др СНЕЖАНА ИЛИЋ, доцент, у звање ванредног професора за ужу научну област Соматопедија;

ПРАВОСЛАВНИ БОГОСЛОВСКИ ФАКУЛТЕТ

2.7. др ДРАГАН РАДИЋ, ванредни професор, у звање ванредног професора за ужу научну област Библистика/тежиште истраживања: Свето Писмо Новог Завета;

Веће је на седници одржаној 26. јануара 2026. године донело следећи закључак:

ОДЛАЖЕ СЕ доношење одлуке по предлогу Православног богословског факултета за избор др Драгана Радића у звање ванредног професора.

НАЛАЖЕ СЕ Факултету да се најкасније у року од 30 дана од дана достављања овог закључка достави релевантне податке о монографској публикацији под насловом „Исагошки и теолошки погледи на Синоптичка Еванђеља и Дела апостолска“ (Београд: ПБФ – БИНСТ, 2020, ISBN 978-86-89525-19-9, COBISS:SR-ID 17597705, а узимајући у обзир примедбе дате у приговору Благоја Пантелића на реферат Комисије, а посебно на околности датума објављивања, што је у складу са чланом 74 став 8 Закона о високом образовању, у коме се наводи да у звање ванредног професора може бити изабрано лице које поред услова из става б. овог члана има и више научних радова од значаја за развој науке, у ужој научној области, објављених у међународним или водећим домаћим часописима, са рецензијама, односно више уметничких остварења у уметничкој области оригинално стручно остварење (пројекат, студију, патент, оригинални метод, нову сорту и сл.), односно руковођење или учешће у научним, односно уметничким пројектима, објављен уџбеник или монографију, практикум или збирку

задатака за ужу научну, односно уметничку област за коју се бира и више радова саопштених на међународним или домаћим научним скуповима.

Наведена одредба важи без обзира на чињеницу да се неко поново бира у звање ванредног професора. Чињеница да комисија приликом поновног избора оцењује само додатне услове за реизбор у звање ванредног професора, према Правилнику о избору у звање, нема значаја у погледу услова које свако лице које се бира у звање ванредног професора мора да испуни. У наведеном случају је оспорен један од одлучујућих услова за избор у звање ванредног професора, тј. одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање, који је као изборни услов дефинисан Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду табелом Г1, тачка 5 - групација друштвено-хуманистичких наука.

Веће подсећа Факултет и на могућу прекршајну одговорност, дефинисану чланом 136 Закона о високом образовању, у коме су наведене казнене одредбе за високошколске установе, а посебно на одредбу члана 136 став 1 тачка 10 Закона о високом образовању у којој се као прекршај наводи пријем у радни однос наставника који не испуњава услове предвиђене овим законом, или без конкурса (чл. 73–75. овог закона).

Факултет је 9. марта 2026. године доставио допуну.

На основу допуњене документације вођена је дискусија у којој су учествовали проф. др тихомир Брајовић, проф. др Здравко Јовановић, проф. др Зоран Деврња, проф. др Милош Живковић, проф. др Милан Алексић, проф. др Слободан Марковић (Факултет политичких наука), проф. др Вера Спасеновић, проф. др Ненад Ристовић и др Адриана Захаријевић. Дискусија је вођена у вези са достављеном допуном документације. По окончању дискусије, Веће је донело одлуку да се др Драган Радић не изабере у звање ванредног професора за ужу научну област Библистика/тежиште истраживања: Свето Писмо Новог Завета. Од 19 присутних чланова Већа, за избор кандидата су гласала 2 члана Већа, 1 члан Већа је гласао „уздржано“ у смислу члана 24 став 3 Правилника о начину и поступку стицања звања наставника на Универзитету у Београду, док је 16 чланова Већа гласало „против“. Да би кандидат био изабран у звање било је потребно 13 гласова „за“. Одлука је донета уз следеће образложење:

Православни богословски факултет („Факултет“) је 3. септембра 2025. године у листу „*Послови*“ објавио конкурс за избор у звање ванредног професора за ужу научну област Библистика/тежиште истраживања: Свето Писмо Новог Завета, због истека изборног периода.

Реферат Комисије за припрему реферата о пријављеним кандидатима стављен је на увид јавности 20. новембра 2025. године преко Библиотеке и сајта Факултета.

На основу предлога Комисије за припрему реферата о пријављеним кандидатима, Изборно веће Факултета, на седници одржаној 8. децембра 2025. године, донело је одлуку о утврђивању предлога да се кандидат др Драган Радић изабере у звање ванредног професора.

Факултет је 23. децембра 2025. године доставио Универзитету комплетан захтев за избор у звање на прописаним обрасцима.

Универзитет је комплетну документацију коју је доставио Факултет ставио на web страницу Универзитета 19. јануара 2026. године.

Веће је на седници одржаној 26. јануара 2026. године донело закључак којим се одлаже доношење одлуке по предлогу Православног богословског факултета за избор др Драгана Радића у звање ванредног професора, а Факултету се налаже да најкасније у року од 30 дана од дана достављања овог закључка достави релевантне податке о монографској публикацији под насловом „Исагошки и теолошки погледи на Синоптичка Еванђеља и Дела апостолска“ (Београд: ПБФ – БИНСТ, 2020, ISBN 978-86-89525-19-9, COBISS:SR-ID 17597705, а узимајући у обзир примедбе дате у приговору Благоја Пантелића на реферат Комисије, а посебно на околности рецензирања и датума објављивања, што је у складу са чланом 74 став 8 Закона о високом образовању, у коме се наводи да у звање ванредног професора може бити изабрано лице које поред услова из става 6. овог члана има и више научних радова од значаја за развој науке, у ужој научној области, објављених у међународним или водећим домаћим часописима, са рецензијама, односно више уметничких остварења у уметничкој области оригинално стручно остварење (пројекат, студију, патент, оригинални метод, нову сорту и сл.), односно руковођење или учешће у научним, односно уметничким пројектима, објављен уџбеник или монографију, практикум или збирку задатака за ужу научну, односно уметничку област за коју се бира и више радова саопштених на међународним или домаћим научним скуповима.

Наведена одредба важи без обзира на чињеницу да се неко поново бира у звање ванредног професора. Чињеница да комисија приликом поновног избора оцењује само додатне услове за реизбор у звање ванредног професора, према Правилнику о избору у звање, нема значаја у погледу услова које свако лице које се бира у звање ванредног професора мора да испуни. У наведеном случају је оспорен један од одлучујућих услова за избор у звање ванредног професора, тј. према свим обавезујућим условима валидан и благовремено објављен универзитетски уџбеник, односно

научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се кандидат бира, а која је као обавезни услов дефинисана Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду табелом Г1, тачка 5 – групација друштвено-хуманистичких наука.

Православни богословски факултет је 3. марта 2026. године доставио тражену допуну.

Узимајући у обзир поменуто допуну, као и додатне изјаве и дописе који су у међувремену пристигли (допис НБС; допис Артпринт штампарије из Новог Сада; изјаве рецензента монографије проф. др. Максимилијана Матјажа; допис декана ПБФ из Београда; заједнички допис проф. др Здравка Јовановића и проф. др Зорана Деврње, чланова већа ДХН са ПБФ; допис председника Савета ПБФ; изјаве проф. др Ненада Ристовића, члана Већа ДХН и екстерног члана комисије приликом првог избора др Радића у звање редовног професора), Веће научних области друштвено-хуманистичких наука, на седници одржаној 24. марта 2026. године разматрало је захтев Факултета и утврдило да кандидат **не испуњава** услове прописане чл. 74 и 75 Закона о високом образовању, чл. 135 Статута Универзитета у Београду, као и услове прописане чланом 13 табела Г1 тачка 5 – одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира.

У погледу наведеног недостатка, а с обзиром на надлежност која произлази и из Закона о општем управном поступку (одељак „Претходно питање”, чл. 107–108), констатовано је да постоје А) чињенице које оспоравају ваљаност категоризације публикације као научне монографије, Б) више чињеница или индиција које говоре у прилог закључку да спорна монографија није била благовремено објављена:

А) Приликом објављивања монографије није поштован Правилник о поступку, начину вредновања и квантитативном исказивању научноистраживачких резултата истраживача („Службени гласник РС“ број 4/2016 и 21/2017). У прилогу 2 наведеног Правилника, поглавље Критеријуми за одређивање категорије научних публикација наведено је да монографија мора имати адекватну рецензију реномираног издавача, научног друштва, реномиране научне установе у свету или реномиране научне установе у земљи у чији делокруг тема монографије спада. То може бити факултет, односно универзитет чији је оснивач држава, научни институт чији је оснивач држава (САНУ или Матица Српска). Рецензентска комисија коју образује домаћа установа треба да се састоји од најмање три угледна научника из тематске области монографије, од којих двоје морају бити изван те установе.

Као рецензенти монографије наведени су Митрополит проф. др Порфирије Перић, редовни професор Православног богословског факултета, проф. др Предраг Драгутиновић, редовни професор Православног богословског факултета и проф. др Максимилијан Матјаж, редовни професор Католичког богословског факултета Универзитета у Љубљани. Већ на основу датих афилијација чланова, може се закључити да рецензентска комисија није била у приписаном саставу, па зато ни монографија није требало да буде квалификована као научна у нормативно и процедурално релевантном значењу речи. То значи да за први избор у звање нису испуњени сви прописани услови, а без тога, последично, не би било ни конкурса за поновљени избор у исто звање.

Додатно, у вези с претходно изложеним, а у контексту расправе о валидности монографије проф. др Радића, треба поменути и то да је трећи, једини спољни члан рецензентске комисије, проф. др Максимилијан Матјаж приликом упита постављеног од стране подносиоца приговора Благоја Пантелића у новембру 2025. године, изјавио да је рецензирао други рад др Радића, али се не сећа спорне монографије, нити му је текст исте био достављен на увид, јер књигу није пронашао у својој евиденцији. На накнадни упит поводом званичне потврде те изјаве, упућен од стране председника Већа проф. др Тихомира Брајовића, др Матјаж је, међутим, одговорио да је „све разјашњено” у телефонском разговору са самим кандидатом, др Радићем (што потврђује и писана изјава проф. др Радића од 26. 2. 2026, без објашњења о основу оствареног контакта између кандидата и рецензента поводом питања које се непосредно тиче интереса самог кандидата, као и без могућности увида у садржај саме комуникације), те да је пронашао рецензију, а у прилогу је електронским путем доставио њен текст.

На упит председника Већа да ли је, због противречних изјава и непозданости сећања, сигуран да је исту заиста и проследио изборној комисији, и да ли евентуално може да достави мејл с рецензијом, послат надлежној институцији или комисији у време изборних радњи, што би документовано отклонило недоумице око благовремености и валидности саме рецензије, др Матјаж је, уз извињење, одговорио негативно.

Б) Ваља поменути да је валидност књиге проф. др Радића оспорена и током првог избора у звање ванредног професора. У приговору др Родољуба Кубата (16. 10. 2020) кратко се наводи као обавезан услов „објављен универзитетски уџбеник”, додајући „Поставља се питање да ли је и где објављен?”, на шта је Комисија (28. 10. 2020.) одговорила да је приговарач направио превид не помињући монографију као могућност,

додајући потом да је кандидат „приложио уредно рецензирану монографију из области за коју се бира”.

У одговору Комисије Православног богословског факултета од 3. марта 2026. на приговор Б. Пантелића да монографија „није била прописно нити благовремено објављена” изборна комисија БПФ одговорила је, пак, у неколико параграфа, ниједном изричито не устврдивши да наведена монографија јесте била прописно и благовремено објављена, већ константно релативизујући наводе из Приговора: дескриптивном и семантички двосмисленом квалификацијом да постојање иницијалног СОBISS записа (16. 7. 2020) „потврђује да је публикација већ у том тренутку била евидентирана као конкретизовано и индивидуализовано издање”; на приговор да Библиотеци Матице српске, која је направила иницијални запис, у прописном року није достављен примерак монографије – дефанзивно форумулисаним изјашњењем „да наведено није доказ непостојања публикације”; на навод из Приговора да монографија до новембра 2025. према СОBISS систему републике Србије није постојала ни у једној другој библиотеци, па чак ни у библиотеци ПБФ – изјашњењем „да такав навод не доводи сам по себи у питање штампано постојање публикације”, итд.

Комисија при томе није понудила резолутан и документован одговор на дилему која произлази из њених изјашњења: Како је могуће са сигурношћу закључити да је монографија постојала у штампаном облику 2020, ако се по Закону о обавезном примерку свака публикација „доставља надлежној депозитној библиотеци најкасније седам дана по завршетном штампању” (чл. 9, ст. 1), а детаљно обрађено и у библиотечким фондовима материјално осведочено издање монографије се у републичком систему СОBISS појавило тек пет година касније, 17. новембра 20025, што је и званично потврђено документом који је на захтев председника Већа ДХН доставила Народна библиотека Србије?

Комисија ПБФ такође није понудила кредибилно објашњење на упит како то да од момента изјављеног публиковања монографије, 2020. године, па до новембра 2025, кад се она појављује у републичком систему СОBISS и у библиотечким фондовима, не постоје било какви трагови промотивне, медијске, критичке, односно научне и културне евиденције и рецепције поменутог издања.

Треба казати да комисија ПБФ као главни аргумент у прилог кандидатовој тврдњи да је монографија постојала у време првог избора у звање истиче датирање годином 2020. на штампаном примерку монографије, што је на службени захтев председника Већа ДХН потврђено 18. 03. 2026. дописом од стране штампарије Артпринт из Новог Сада, у

којем се наводи да „предметна публикација одштампана је у септембру месецу 2020. године”. У својој писаној изјави од 26. 2. 2026. проф. др Драган Радић тврди, пак, без додатне документације или официјелне потврде, да је датум штампања 21. VII 2020. године, и да „по пријему штампаних примерака монографија је приложена као део конкурсне документације у поступку избора (2020), односно достављена факултету у штампаном облику у складу с конкурсним захтевима”. Веће није имало увид у било какав званичан документ који би ишао у прилог овим тврдњама кандидата.

С друге стране, претходним тврдњама и изјавама изричито противречи сведочење проф. др Ненада Ристовића са Филозофског факултета у Београду, јединог екстерног члана изборне комисије у поступку првог избора др Радића. У краћој мејл поруци поводом дописа и изричитог захтева Декана Правословног богословског факултета у Београду од 18. 03. 2026. да се изјасни на околности постојања монографије, др Ристовић је изјавио да је током изборне процедуре „Комисија била обманута“ и да то „одговорно тврди као члан те комисије“. У додатној, нешто дужијој писаној изјави, у засебном, електронски прослеђеном документу др Ристовића, упућеном Већу 23. 03. 2026, између осталог стоји да је први избор др Радића у звање ванредног професора обављен на основу монографије чија је садржина била презентована комисији у електронској верзији која „није остављала утисак прелома који може да иде у штампу”, односно да је он није видео „у њеном финалном физичком облику одштампане књиге када се упознавао са конкурсним досијеом колеге Радића”, а реферат – који је иначе датиран 1. 10. 2020, дакле након оба датума изјављена од стране кандидата, проф. др Радића, и Артпринт штампарије, у смислу момента штампања! – потписао је стога што је био уверен да ће монографија бити публикована и доступна у штампаном облику до момента окончања изборне процедуре.

Без залажења у друге могуће реперкусије претходно изложених, неретко дискрепантних тврдњи и изјава учесника у изборној процедури или радњама повезаним с њом, из чињеница и околности наведених под А) и Б) произлази закључак да је спорна монографија без основа пријављена и прихваћена као валидна приликом првог избора др Радића у звање ванредног професора, спроведеног 2020. године.

Напомена: Претходно изложеном могуће је додати и то да у одговарајућим прописима, попут Закона о издавању публикација, а за разлику од другде експлицитно дефинисаних рокова (нпр. Закон о обавезном примерку), заправо нема одредбе која стриктно формулише обавезност датирања издања у тзв. реалном времену објављивања, тј. нема рестриктивне или санкцијске одредбе која би се тичала неблаговремености

публиковања, што значи да постоји нека врста регулативног вакуума, а самим тим и релативно широка могућност за манипулацију том компонентом публикавања.

Ц) Изборни услови

Г2, тачка 1 – „Стручнопрофесионални допринос”, а у оквиру Правилника о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду.

У одговору на приговор Б. Пантелића на део Реферата комисије ПБФ који се тиче навода да је „кандидат остварио допринос као рецензент у водећим међународним часописима, или рецензент међународних или националних научних пројеката”, а да то, међутим, „важећи правилник од 2021. више не препознаје као облик стручно-професионалног односа”, Комисија резолутно „сматра да рецензирање радова за међународне часописе неупитно представља стручно-професионални допринос” и арбитарно закључује је то „опште место у академској заједници”

При томе се истиче да је „кандидат према Правилнику из 2017. године овај услов испунио (у последњем кварталу 2020.)”, уз тумачење „да се усаглашавањем примене два различита правилника у прелазном раздобљу на Универзитету у Београду, једног из 2017. и једног из 2021. године, увек гледа интерес кандидата”. Веће стоји на становишту да је реч о тумачењу које не одговара транспарентно и таксативно наведеним захтевима, односно понуђеним опцијама одреднице 1. у оквиру табеле Г2.

Г2, тачка 2 – „Допринос академској и широј заједници”, подтачка 4, „Учешће у наставним активностима ван студијских програма (перманентно образовање, курсеви у организацији професионалних удружења и институција, програми едукације наставника) или у активностима популаризације науке”. У реферату Комисије наведено је изричито да проф. др Радић „у априлу 2025. године био је главни организатор научног скупа „Свети владика Николај и наше време“, који је одржан у Палати Србија у Београду, под покровитељством Владе Републике Србије”. Како документација која се тиче Г2 табеле није приложена ову тврдњу било је, нажалост, могуће проверити тек посредно и делимично, листањем медијских извештаја и одјека, из којих је видљиво тек то да је проф. др Радић био модератор на скупу (<https://spc.rs/sr/news///13731.konferencija-bdquosveti-vladika-nikolaj-i-nase-vremerdquo.html>).

Г2, тачка 3 – „Сарадња са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству”, подтачка 1, „Руковођење или учешће у међународним научним или стручним пројектима и студијама”. У реферату изборне комисије ПБФ наведено је да је кандидат „у периоду од

2020-2023 био ангажован на истраживачком научном пројекту *Религиозни, духовни, морални, социјални и медицински чимбеници човјекове добробити у мисли изабраних црквених отаца IV. и V. стољећа – холистички приступ као парадигма за бољу квалитету људског живота*, који се спроводи на Катедри за историју хришћанске литературе и хришћанског учења на Католичком богословском факултету Универзитета у Загребу”.

На опаску Б. Пантелића да није био у прилици да утврди да ли је кандидат „доставио званичну потврду о учешћу у пројекту”, Комисија је одговорила да је „кандидат доставио одговарајуће потврде и тиме ислунио услове из датог сегмента”. Како поменуте потврде нису биле на располагању ни Већу ДХН, а будући да у приговору постоји и констатација о томе да „ни у једном од објављених радова које је пријавио, кандидат не наводи да је настао као резултат рада на овом пројекту”, једино што је било могуће јесте интернет провера навода из реферата комисије. На интернет адреси <https://www.croris.hr/projekti/projekt/11256> могуће је пронаћи основне податке о пројекту (руководиоци Андреа Филић и Ванда Крафт Соић), извору финансирања, научним резултатима, као и истраживачима који су били укључени у пројекат. Међу ту наведеним истраживачима не налази се проф. Др Драган Радић.

Иако бројност опција у одељку „Изборни услови” кандидату даје широк избор могућности за испуњење минималних услова, што показују евидентирани садржаји у оквиру других тачака, у овој одлуци дати коментари појединих тачака под Ц) сведоче о постојању нетачности, непрецизности и/или непотпуности које не би требало да се јављају у процедури и у документима овог типа.

Под 3.

ЕЛЕКТРОТЕХНИЧКИ ФАКУЛТЕТ

3.1. Веће је једногласно донело одлуку о избору др ДУЊЕ ЖИВАНОВИЋ, наставника страног језика, у звање наставника страног језика за ужу научну област Опште образовање (енглески језик);

Под 4.

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ

4.1. Веће је једногласно донело одлуку, којом се даје сагласност на одлуку Наставно-научног већа Филозофског факултета о прихватању теме

докторске дисертације ДАНИЦЕ ГРУЈИЋ, под називом: „Археозоолошка сведочанства о појави, ширењу и улози домаћих коња (*Equus caballus*, Linnaeus, 1758) на централном Балкану од раног бронзаног доба до почетка раног средњег века“ и одређивању др Соње Вуковић. доцента за ментора.

4.2. Веће је једногласно донело одлуку, којом се даје сагласност на одлуку Наставно-научног већа Филозофског факултета о прихватању теме докторске дисертације ДРАГАНА АРБУТИНЕ, под називом: „Србија и Румунија (1858–1868)“ и одређивању проф. др Данка Леовца за ментора.

4.3. Веће је једногласно донело одлуку, којом се даје сагласност на одлуку Наставно-научног већа Филозофског факултета о прихватању теме докторске дисертације УЈИЕ МИАО, под називом: „Рударски транснационализам: Изградња кинеске заједнице у Бору, Србија“ и одређивању др Марије Брујић, ванредног професора и вишег научног сарадника Универзитета у Београду – Филозофског факултета за ментора.

ФАКУЛТЕТ ЗА СПЕЦИЈАЛНУ ЕДУКАЦИЈУ И РЕХАБИЛИТАЦИЈУ

4.4. Веће је једногласно донело одлуку, којом се даје сагласност на одлуку Наставно-научног већа Факултета за специјалну едукацију и рехабилитацију о прихватању теме докторске дисертације НИНЕ ТРИШИЋ, под називом: „Повезаност социјалне подршке и виктимизације вршњачким насиљем у адолесценцији: импликације за превенцијску науку“ и одређивању проф. др Браниславе Поповић Ћитић за ментора.

Под 5.

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ

5.1. Веће је једногласно донело одлуку, којом се даје сагласност на одлуке Наставно-научног већа Филозофског факултета о усвајању извештаја Комисије за оцену докторске дисертације АЛЕКСАНДРА МИЛЕКИЋА, под називом: „Примена географских информационалних система при моделовању геоархеолошких депозита у средњем Поморављу – пример локалитета Дреновац, Параћин“ и о именовању Комисије за одбрану докторске дисертације.

5.2. Веће је једногласно донело одлуку, којом се даје сагласност на одлуке Наставно-научног већа Филозофског факултета о усвајању извештаја Комисије за оцену докторске дисертације АНЕ ВУКАДИНОВИЋ, под називом: „Властела у држави Немањића (1166-1371)“ и о именовању Комисије за одбрану докторске дисертације.

5.3. Веће је једногласно донело одлуку, којом се даје сагласност на одлуке Наставно-научног већа Филозофског факултета о усвајању извештаја Комисије за оцену докторске дисертације ПЕТРА ЋУРЧИЋА, под називом: „Вернер Зомбарт – историчар капитализма“ и о именовану Комисије за одбрану докторске дисертације.

ФАКУЛТЕТ ЗА СПЕЦИЈАЛНУ ЕДУКАЦИЈУ И РЕХАБИЛИТАЦИЈУ

5.4. Веће је једногласно донело одлуку, којом се даје сагласност на реферат о урађеној докторској дисертацији АНГЕЛКЕ ПЕШТЕРАЦ КУЈУНЦИЋ, под називом: „Психосоцијалне карактеристике особа након емболизације мождане анеуризме“.

5.5. Веће је једногласно донело одлуку, којом се даје сагласност на одлуке Наставно-научног већа Факултета за специјалну едукацију и рехабилитацију о усвајању извештаја Комисије за оцену докторске дисертације ИВАНЕ МАТИЋ ГРДИНИЋ, под називом: „Когнитивно функционисање особа са презбиакузијом“ и о именовану Комисије за одбрану докторске дисертације.

5.6. Веће је једногласно донело одлуку, којом се даје сагласност на одлуке Наставно-научног већа Факултета за специјалну едукацију и рехабилитацију о усвајању извештаја Комисије за оцену докторске дисертације МАРИЈЕ СТАНКОВИЋ, под називом: „Биопсихосоцијални приступ истраживању когнитивних основа проблематичног коцкања“ и о именовану Комисије за одбрану докторске дисертације.

Под 6.

После краће дискусије, Веће је једногласно усвојило предлог да се приликом првог избора наставника у звање ванредног професора или избора у звање редовног професора достави на увид примерак уџбеника објављеног од стране кандидата за избор у звање.

Веће је једногласно усвојило и предлог да Веће прихвати као допуну дневног реда седнице све материјале, који се доставе до петка пред седницу Већа, а у циљу да се члановима Већа остави викенд за преглед истих.

Седница је завршила рад у 14:15 сати.

Записник припремио

Марко Царевић

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА

проф. др Тихомир Брајовић